

Nærings- og handelsdepartementet
Postboks 8014 Dep

0030 OSLO

Deres ref.: 200304575-53/TRW

Vår ref.: 200200070

Oslo 17.11 2003

Elektronisk innrapportering: Høring og statusinnhenting

Det vises til rapporten "IT mot skjemabelastning" som ble sendt på høring ved NHDs brev av 15. juli 2003, samt departementets oppfølgingsbrev av 28. oktober 2003.

Rapporten antas å gi et godt utgangspunkt for å lette skjemabelastningen for publikum/næringslivet gjennom å tilrettelegge for at flere skjemaer kan fylles ut og sendes inn elektronisk.

Sparebankene er store innrapportører av informasjon til det offentlige. For å gi et inntrykk av omfanget av lovpålagte rapporteringer fra sparebankene til det offentlige og andre, vises til oversikten nedenfor som ble utarbeidet høsten 2000. Vi regner ikke med at oversikten er fullstendig. Handlingsplanen "eit enklare Noreg" har som kjent et av flere delmål å redusere innrapporteringsplikten tilknyttet såkalt finansiell statistikk.

Bankene er neppe en typisk for den målgruppen som den tilsendte rapport skal forenkles hverdagen for. Nettopp på grunn av omfanget av rapporteringer som bankene er pålagt har de antagelig et mer "profesjonelt" forhold til rapportering enn de fleste andre næringsdrivende. Bankene har dessuten i svært lang tid benyttet edb som verktøy i alle ledd av sin virksomhet. Videre er en stor del av skjemaene/rapportene som bankene sender inn allerede elektronisk basert, men ikke webbasert. Svært ofte vil således bankenes rapporter mer eller mindre bli automatisk utfylt av bankenes "fagsystemer".

Det kan ellers nevnes at sparebankene har tilegnet seg en del erfaring med elektronisk "rapportering" og suksessfaktorer for slik rapportering gjennom målrettet arbeid for å få bankkundene til å benytte nettbank. Det som kjent har vært en sterk vekst i nettbankbruk siden nettbanken ble introdusert på slutten av 90-tallet. I januar 2003 var det 47 prosent av personkundene som brukte nettbank, noe som tilsvarer ca 1,65 millioner personer. I løpet av tre år har økningen i nettbankbrukere vært på 30 prosentpoeng. Kilde: TNS Gallup/Sparebankforeningen.

Noen årsaker til den sterke veksten kan oppsummeres i følgende hovedpunkter:

- Brukertilpasning: Nettbanken har vist seg å være en brukertilpasset tjeneste, og en høy grad av brukertilfredshet har vært en nødvendig forutsetning for at bankene har lyktes med nettbanken. Flertallet av brukerne er svært godt fornøyd med nettbanken. På en

skala fra 1 til 6, der 1 står for svært misfornøyd og 6 for svært fornøyd, er gjennomsnittet 5,3.

- Sikkerhet: Suksessen med å introdusere nettbank i markedet har vært helt avhengig av at bankene vektlegger sikkerhet, og at kundene opplever sikkerheten som svært høy. Kundene er i økende grad meget godt fornøyd med sikkerheten i nettbanken. I siste undersøkelse var det 96 prosent som svarte at de opplever sikkerheten som god eller meget god.
- Aktiv informasjon: Bankene har bevisstgjort kundene sine og formidlet fordelene ved å bruke nettbank. Dette har bidratt til at flere har begynt å bruke nettbank til dagligbanktjenester.

Den videre utviklingen i antall nettbankbrukere antar vi vil avhenge av utvikling i det tilgjengelige tjenestespekteret, dels i nettbankene og dels på nettet mer allment. Det kan dreie seg om betalingstjenester på internett og tjenester for sikker utveksling av dokumenter – både i forhold til banker og offentlige kontorer. Også bedre tilbud av netthandeltjenester vil virke positivt i denne sammenheng. Bankenes erfaring er at attraktive tjenester på ett fagfelt, øker interessen for nettbaserte tjenester på andre områder.

Ut over ovenstående har Sparebankforeningen som bransjeorganisasjon for sparebankene få konkrete kommentarer til rapporten. Nedenfor vil vi likevel nevne summarisk et par erfaringer vi har gjort som vi mener kan ha en viss relevans:

Et eksempel på rapportering som bankene gjør elektronisk, men som ikke er webbasert, er de årlige innmeldingene til Skattedirektoratet av alle innskudds- og lånekontoaer med opplysninger om saldo og renter. Som antydnet over, innebærer det for så vidt ikke så veldig mye ekstraarbeid for bankene i seg selv å lage og sende disse rapportene, blant annet fordi bankene eller deres datasentraler har laget gode programmer og prosedyrer for dette. Derimot stiller Skattedirektoratet en del krav til rapportene som gjør at bankenes bruker svært mye tid på å innrette og registrere grunnlagsdataene for rapportene. Typisk eksempel på dette er å innhente og registrere disponenters fødselsnumre.

I den tilsendte rapport er det fokusert på bruk av elektronisk innrapportering for å avlaste rapportøren. Ofte kan det imidlertid være mottaker av rapporten (det vil si det offentlige) som har den største fordel av elektronisk innrapportering. I tillegg vil også eventuelle aktører som mottar opplysninger fra det offentlige kunne ha fordeler av at rapportene opprinnelig ble gitt elektronisk. Et eksempel på dette er elektronisk innrapportering av regnskaper til Regnskapsregisteret i Brønnøysund. Vi vil i denne sammenheng peke på faren for at overgang til elektronisk rapportering fører til at rapporteringsomfanget og rapporteringsbyrden faktisk øker – nettopp ut fra behovet og hensynet til mottaker av rapportene (og eventuelt de som igjen er mottakere av offentlig informasjon).

Avslutningsvis nevnes at vi noen ganger blir overrasket over enkelte offentlige etaters manglende kjennskap til og fokus på arbeidet med skjemaforenkling og målsettingen om å begrense rapporteringen til det offentlige. Det har til og med hendt at vi som bransjeorganisasjon må opplyse etater om det arbeid som pågår og/eller eksistensen av Oppgaveregisteret. At det offentlige gjennom målrettede tiltak hele tiden har fokus på skjemaforenkling og avvikling av unødvendig rapportering og dobbeltrapportering mener vi derfor fortsatt er svært viktig.

Med vennlig hilsen
for Sparebankforeningens Servicekontor

Gunnar Harstad
Advokat